

Araştırma Makalesi

Lisans Eğitimi Alan Turizm Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma: TR82 Bölgesi Örneği

A Study on Determining the Learning Styles of Tourism Students Receiving Undergraduate Education: The Example of TR82 Region

Mikail KARA

Dr. Öğr. Üyesi, Çankırı Karatekin Üniversitesi

Turizm Fakültesi

mkara@karatekin.edu.tr

<https://orcid.org/0000-0003-1027-3611>

Makale Geliş Tarihi	Makale Kabul Tarihi
30.01.2025	11.03.2025

Öz

Öğrenme stilleri, bireylerin bilgiyi nasıl algıladıklarını, işlediklerini ve hatırladıklarını belirleyen bireysel yaklaşımlardır. Kolb'un öğrenme stilleri modeli, dört ana öğrenme stilini tanımlar: Ayrıştıran (Diverger), Değiştiren (Converger), Özümseyen (Assimilator) ve Yerleştiren (Accommodator). Bu stiller, eğitim süreçlerinde öğrencilerin nasıl daha verimli öğrenebileceklerini anlamada kullanılır ve öğretim yöntemlerinin uyarlanmasında rehberlik eder. Öğrenme stilleri, öğretim stratejilerinin tasarlanmasında, bireysel öğrenme ihtiyaçlarının belirlenmesinde ve öğrencilerin performanslarının artırılmasında önemli bir rol oynar. Ayrıca, öğrencilerin daha etkili öğrenmeleri için öğretmenlerin bu stilleri göz önünde bulundurarak çeşitli öğretim yöntemleri geliştirmeleri gerekir. Bu araştırma, Türkiye'nin TR 82 bölgesinde yer alan Çankırı, Kastamonu ve Sinop illerindeki üniversitelerin turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, Kolb'un öğrenme stilleri envanteri kullanılarak anket yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, toplamda 535 öğrenciyle toplanmış olup, öğrencilere ait demografik özellikler ve öğrenme stilleri analiz edilmiştir. Araştırma sonuçları, cinsiyet, lise türü ve sınıf düzeyine göre öğrenme stillerinde anlamlı bir farklılık bulunmazken, üniversite ve bölüm bazında anlamlı farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir. Üniversiteler arasında yapılan analizler, öğrenme stillerinin okunan üniversiteye göre değişiklik gösterdiğini ortaya koymuş, bölümler arasında da benzer şekilde farklılıklar tespit edilmiştir. Bu bulgular, üniversite ve bölüm düzeyinde öğretim yöntemlerinin, öğrencilerin öğrenme stillerine göre çeşitlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: TR 82 bölgesi, Turizm eğitimi, Turizm Lisans Öğrencileri, Öğrenme Stilleri, Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri

Abstract

Learning styles are individual approaches that determine how individuals perceive, process and remember information. Kolb's learning styles model identifies four main learning styles: Diverger, Converger, Assimilator and Accommodator. These styles are used in educational processes to understand how students can learn more efficiently and guide the adaptation of teaching methods. Learning styles play an important role in designing teaching strategies, identifying individual learning needs and improving students' performance. In addition, teachers need to develop various teaching methods by considering these styles for students to learn more effectively. This study aims to examine the learning styles of tourism undergraduate students of universities in Çankırı, Kastamonu and Sinop provinces located in TR 82 region of Turkey. The research was carried out by questionnaire method using Kolb's learning styles inventory. Data were collected

Önerilen Atıf /Suggested Citation

Kara, M., 2025, Lisans Eğitimi Alan Turizm Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma: TR82 Bölgesi Örneği, *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi*, 60(1), 1005-1022.

from 535 students in total and demographic characteristics and learning styles of the students were analysed. The results of the research showed that there was no significant difference in learning styles according to gender, high school type and grade level, while significant differences were observed on the basis of university and department. Analyses between universities revealed that learning styles varied according to the university studied, and similar differences were found between departments. These findings emphasise that teaching methods at university and department level should be diversified according to students' learning styles.

Keywords: TR 82 region, Tourism education, Tourism Undergraduate Students, Learning Styles, Kolb Learning Styles Inventory

1. Giriş

Öğrenme stilleri, bireylerin bilgiyi nasıl topladıkları, özümledikleri, sakladıkları ve kullandıkları konusundaki benzersiz kalıp ve tercihlerdir. Bu stiller genellikle görsel, işitsel ve kinestetik öğrenme olarak kategorize edilir. Günümüz eğitim ortamı göz önünde bulundurulduğunda, öğrencilerin öğrenme stillerini anlamak ve belirlemek, verimli ve etkili öğrenme etkinlikleri tasarlamak için kritik bir öneme sahiptir. Farklı yerleri ziyaret etmek, yerel yemekleri tatmak ve çeşitli kültürleri deneyimlemek, öğrencilerin anlayışını ve bilgisini artırabilir. Bu nedenle, öğrencilerin öğrenme sürecini daha etkili bir şekilde yönetebilmesi için 'öğrenmeyi öğrenme' farkındalığına da sahip olmaları gerekir.

Öğrenme stillerine yönelik bu farklılıklar, bireylerin öğrenme sürecindeki yaklaşımlarını da şekillendirir. Nitekim, öğrenen bireyler genellikle dört kategoriye ayrılmaktadır: aktivistler, teorisyenler, pragmatistler ve yansıtıcılar. Bunun yanı sıra, öğrenme yöntemleri görsel, işitsel, dokunsal ve kinestetik olmak üzere dört modaliteden oluşur. Görsel öğrenenler görsel materyallerle, işitsel öğrenenler dinleyerek veya okuyarak, dokunsal öğrenenler dokunarak, kinestetik öğrenenler ise yaparak öğrenir (Sayed, Khafagy, Ali, ve Mohamed, 2024).

Kolb'un öğrenme modelinde bireylerin öğrenme stilleri bir döngü şeklindedir ve öğrenme Stili Envanteri ile bireylerin bu döngünün neresinde yer aldığı belirlenir. Bu döngü içerisinde 4 öğrenme biçimi bulunmaktadır. Bunlar Somut Yaşantı (SY) (Concrete Experience), Yansıtıcı Gözlem (YG) (Reflective Observation), Soyut Kavramsallaştırma (SK) (Abstract Conceptualization), ve Aktif Yaşantı (AY) (Active Experience)'dir. Her bir öğrenme biçimini simgeleyen öğrenme yolları birbirinden farklıdır. Bunlar sırasıyla, Somut Yaşantı için "Hissederek", Yansıtıcı Gözlem için "izleyerek" Soyut Kavramsallaştırma için "Düşünerek", Aktif Yaşantı için "Yaparak" öğrenmedir. Ancak, bireyin öğrenme stilini belirleyen tek bir biçim bulunmamaktadır. Her bir bireyin öğrenme stili bu 4 temel biçim'in bileşenidir. Bu nedenle, bir öğrenme durumu içerisine çeşitli durumlar bir araya getirilerek yerleştirilmiştir. Bireylerin puanlarının toplamı ile bireyin en uygun hangi öğrenme stiline girdiği belirlenir. Bu öğrenme stilleri "Yerleştiren" (Accomodator), "Özümseyen" (Assimilator), "Değiştiren" (Diverger), "Ayrıştıran" (Converger)'dir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993, s. 37-38).

Turizm sektörü dünyada hızla gelişen sektörler arasında yer almaktadır. Bu gelişmesiyle birlikte gerek ulusal gerekse uluslararası arenada turizm eğitimi önemli bir hale gelmiştir. Turizm sektörünün gelişmesine katkı sağlayan en önemli faktörlerden birisi de sektörde çalışan sektör tecrübeli insan kaynağıdır (Wong, Pine, ve Tsang, 2000). Bu durumla birlikte turizm sektörü için turizm eğitiminin önemi ön plana çıkmaktadır. Etkili öğrenme, ders içeriğinin algılanmasında çok önemlidir ve bu da onunla bir uyum duygusu sağlar ve öğrencileri derslere daha hevesli bir şekilde katılmaya iter. Dahası, farklı öğrenme tekniklerine katılmak, algılanan bilginin tutulmasını olumlu yönde etkiler. Eğitim alanında başarıyı artıran faktörlerden birisi de öğrencilerin öğrenme stillerini anlayarak bu stillere göre uygun öğrenme stratejilerini uygulamaktır (Rong-Da Liang, 2021). Turizm endüstrisindeki hızlı büyüme, ilgili eğitim alanlarını önemli ölçüde etkilemiştir ve bu da turizm alanında öğrenme stillerinin önemini her zamankinden daha fazla anlamının önemli hale gelmesini sağlamıştır. Başka bir deyişle turizm öğrencilerinin öğrenme stillerini anlamak ve ona göre uygun strateji seçmek öğrencilerin hem akademik başarılarını hem de uygulamalı eğitimlerinde başarılı olmalarına katkı sağladığı ifade edilebilir.

Lisans düzeyinde daha etkili bir öğrenme deneyimi yaşayan turizm öğrencileri, daha yüksek katılım ve bilgi tutumuna ulaşır. Bu durum, öğrencilerin eğitim alanına olan bağlılıklarını ve yükseköğretim kayıt oranlarını olumlu yönde etkileyebilir. Ancak, öğrenme stilleri ve turizm alanına ilişkin literatürün sınırlı olduğu görülmekte, bu da alanda önemli bir boşluğa işaret etmektedir (Malan-Rush, 2016). Bu çalışma, TR82 bölgesindeki turizm eğitimi veren fakülte ve yüksekokullarda eğitim gören öğrencilerin öğrenme stillerini inceleyerek, farklı kriterlere göre turizm öğrencilerinin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda geliştirilen hipotezler aşağıda verilmiştir:

Hipotez 1: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 2: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile mezun oldukları liseler arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 3: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okudukları üniversiteler arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 4: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okudukları bölümler arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Hipotez 5: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okudukları sınıflar arasında anlamlı bir ilişki vardır.

2. Literatür

2.1. Kuramsal Çerçeve

Öğrenme stilleri, öğrenmenin farklı düzeylerde gerçekleşmesinin tek etkeni olmasa da, öğretme-öğrenme sürecinin önemli bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Çeşitli yazarlar, öğrenme stillerini, bireylerin bilgiyi alma, tutma ve işleme sürecindeki karakteristik güçlülük ve tercihler olarak tanımlamaktadırlar. 1900'lü yılların ikinci yarısından sonra, bireysel farklılıkların öğretim sürecinde dikkate alınması gerektiği vurgulanmış, bilişsel anlayış öğrenmenin aktif bir zihinsel süreç olduğunu savunarak, kavramların öğrenilmesi, problem çözme ve bilgilerin akılda tutulması gibi konuları araştırma alanı haline getirmiştir (Sapancı, 2014). Ayrıca öğrenme stilleri kavramı ilk kez 1960'lı yıllarda Rita Dunn tarafından ortaya atılmıştır. Dunn'ın öğrenme stilleri kuramında, doğrudan öğrenmeyi tanımlamak yerine, bireyin bilgiyi yönlendirme yeteneğini etkileyen çeşitli faktörlerin belirlenmesine odaklandığı görülmektedir (Yazıcılar ve Güven, 2009). Hunt'a (1979) göre, öğrenme stili, bir bireyin öğrenmesini kolaylaştırmaya en uygun eğitimsel koşulları tanımlar. Bir öğrencinin öğrenme stiliyle ayırt edildiğini söylemek, o öğrenci için bazı eğitimsel yaklaşımların diğerlerine göre daha verimli olduğunu ifade etmektedir (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005).

Öğrenme stilleri, bireyler arasında farklılıklar gösterdiğinden, farklı araştırmacılar çeşitli modeller geliştirmiştir. Dunn'ın öğrenme stili modelinde, beyin yerleşim modeline dayanarak öğrenme stillerini çevresel, duygusal, fiziksel, sosyal ve psikolojik faktörlere göre sınıflandırmıştır. Diğer bir model olan Gregorc Öğrenme Stili ise, bireylerin kişisel özelliklerinin belirlenmesinde zekâ önemli bir rol oynamaktadır ve bu durum, bireylerin öğrenme süreçlerini ve öğrenme stillerinin oluşumunu algılama yetenekleriyle doğrudan ilişkilendirmektedir (Güven ve Kürüm, 2008). Bireylerin öğrenme biçimlerini zekâ ve algılama yeteneklerine göre soyut ve somut, ardışık ve rastlantısal olarak dört kategoriye ayırmaktadır. Her iki model de öğrenme süreçlerindeki bireysel farklılıkları açıklamak amacıyla farklı bakış açıları sunmaktadır (Dikmen ve ark.,2018).

Jung, insan davranışlarını algılama ve yargılama işlevlerine ayırarak bu kuramı öğrenme stillerine uyarlamıştır. Bu kurama göre, bireyler belirli bir durumda ya algılama (bulma ya da keşfetme gibi) ya da yargılama (değerlendirme veya karar verme gibi) işlevlerinden birini tercih ederler. Bu, öğrenme sürecindeki bireysel farklılıkları yansıtır (Güven, 2004, s. 38).

Felder ve Silverman (1988), öğrenme stilini bireylerin bilgiyi alma, saklama ve işleme süreçlerindeki karakteristik güçlü yönleri ve tercihleri olarak tanımlamaktadır (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Silverman ve Felder'in "Felder-Silverman Öğrenme Stilleri İndeksi (ILS)", öğrenme süreçlerini görsel/sözel, algılayıcı/sezgisel, aktif/yansıtıcı ve sıralı/küresel olarak dört boyut üzerinden değerlendirmektedir (Sayed ve ark., 2024). Felder-Silverman Öğrenme Stili Modeli (FSLSM), çeşitli öğrenme stillerini sınıflandırmak için sıklıkla başvurulan bir modeldir. Bu modelin daha detaylı boyutları sayesinde, bireylerin öğrenme stillerindeki farklılıklar daha net bir şekilde gözlemlenebilir ve bu da kişiye özel eğitim yaklaşımlarının geliştirilmesine olanak tanır (Guo, Liu, Tan, Xia, ve Fu, 2024).

Öğrenme stillerinin geniş kabul görmesinde Kolb'un katkıları oldukça belirleyicidir. David A. Kolb, öğrenme stillerini, bireylerin bilgiyi alma ve işleme süreçlerinde tercih ettikleri yöntemler olarak tanımlamaktadır. Bir bireyin kendine özgü bir öğrenme stiline sahip olması, bu stilin ne olduğunu anlaması kadar önemlidir. Bu farkındalık, eğitim, iş ve sosyal yaşamda bireyin başarılı olmasına yardımcı olan önemli bir faktördür. Özellikle öğrenme sürecinde sorumluluk alarak aktif rol üstlenen bireylerin akademik başarılarının artması oldukça olasıdır. Çünkü öğrenme, tek bir tanım veya boyutla sınırlı olmayan, bireysel farklılıklara bağlı olarak değişkenlik gösteren bir kavramdır ve bu çeşitlilik, öğrenme şekillerini de etkilemektedir (Biggs, 2014).

Kolb'un Öğrenme Stili Envanteri (1985) de hangi öğrenme stili'nin birey için daha uygun olduğunu ortaya koymaktadır. Bunun belirlenmesi bireylerin meslek seçimine, problemlere yaklaşımına ve amaçlarını nasıl belirleyeceklerine yardım eder. Bunun yanı sıra, bireyin öğrenen olarak bireyin zayıf ve güçlü yanlarını da anlamasına yardım eden bir ölçektir. Kolb yaşantısal öğrenme kuramına dayalı 4 öğrenme stili tanımlamıştır.

ÖSE, bireylerden kendi öğrenme stillerini en iyi tanımlayan 4 öğrenme stilini sıralamalarını isteyen 4'er seçenekli 12 maddeden oluşmaktadır 'dır (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993, s. 39).

Kolb'un öğrenme stili modeli, deneysel öğrenme teorisine dayanmaktadır ve öğrenme sürecini bireylerin bilgiyi algılama ve işleme biçimlerine göre iki boyutlu bir ölçekle tanımlar. Kolb, bilginin algılanma şeklini somut deneyim ya da soyut kavramsallaştırma olarak, bilginin işlenme şeklini ise aktif deneyimleme ya da yansıtıcı gözlem olarak sınıflandırmıştır (Simpson ve Du, 2004). Kolb (1985), deneysel öğrenme sürecini dört aşamalı bir döngü olarak tanımlar; her aşama, öğrenme modlarından birini içerir. Bu dört aşamalı model doğrultusunda, Lu ve arkadaşları (2007), Kolb'un bu modeline dayanarak dört temel öğrenme stili grubunu farklılaştırıcılar, özümseyiciler, yakınsayıcılar ve uyum sağlayıcılar olarak tanımlamıştır.

Saifi ve arkadaşları (2024) ise bu modelin her aşamasını şu şekilde açıklamaktadır:

- ✓ **Somut Deneyim:** Öğrenci yeni bir durumla karşılaşır veya yeni kavramlar kullanarak mevcut bir duruma yaklaşır.
- ✓ **Yansıtıcı Gözlem:** Öğrenci mevcut bilgiyle herhangi bir tutarsızlığı ele alarak deneyim üzerinde düşünür.
- ✓ **Soyut Kavramsallaştırma:** Yansıtma, yeni fikirlere veya mevcut kavramlara yol açar.
- ✓ **Aktif Deneyimleme:** Öğrenci, yeni kavramları gerçek dünya uygulamalarında test eder.

Bu modelde yer alan öğrenme stillerinin özellikleri ise şu şekilde açıklanabilir (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005):

- ✓ **Ayrıştıran (Converger):** Bu tür öğrenciler, problem çözme, karar verme, mantıksal analiz yapma ve sistematik planlama konusunda güçlüdürler. Genellikle planlı ve sistemli bir yaklaşım benimserler. Yaparak öğrenme, bu grup için oldukça önemlidir; öğrenilen materyali uygulama fırsatları ararlar. Ayrıca, öğrenme sürecinde bütünü görmek ve bütünden parçaya doğru bir ilerleyiş yapmak en verimli yöntemleridir.
- ✓ **Değiştiren (Diverger):** Bu tür öğrenciler, düşünme yetenekleri ve değerlerle anlamların farkında olmalarıyla tanınırlar. Somut durumları birçok açıdan değerlendirir ve ilişkileri anlamlı bir şekilde organize ederler. Öğrenme süreçlerinde sabırlı, dikkatli ve nesnel yargılarda bulunurlar, ancak genellikle düşüncelerini geliştirmeye odaklanır, pratik eyleme geçmektense düşünme süreçlerini daha çok ön planda tutarlar.
- ✓ **Özümseyen (Assimilator):** Bu tür öğrenciler, kavramsal modeller oluşturmakta güçlüdürler. Öğrenme süreçlerinde soyut kavramlar ve fikirlere yoğunlaşırlar. Bilgiyi işlemek için belirli fırsatlara ihtiyaç duyarlar ve soyut düşünme gereksinimlerini karşılayacak ortamlar oluşturulmalıdır.
- ✓ **Yerleştiren (Accommodator):** Bu tür öğrenciler, planlama yapma, kararları hayata geçirme ve yeni deneyimlere katılma konusunda güçlüdürler. Genellikle açık fikirli olup, değişimlere kolayca uyum sağlarlar. Yaparak ve hissederek öğrenmeyi tercih ederler ve öğrenilen kavramları yeni problemlere uygulama fırsatlarını ararlar. Keşif odaklı etkinliklere yönelirler.

McCarthy, öğrenme stilini, bireylerin bilgiyi algılama ve işleme tercihlerine dayalı olarak tanımlar ve Kolb'un modelini temel alarak dört tür öğrenen profili oluşturur: buluşçu öğrenenler, bireysel anlamlandırmayı tercih eder; analitik öğrenenler, bilgi kuramları ve bağımsız araştırmayı kullanır; sağduyulu öğrenenler, deneysel çalışmalarla öğrenir; dinamik öğrenenler, bağımsız keşif ve araştırma etkinliklerini tercih eder. Bu gruplar, farklı öğrenme yaklaşımlarını yansıtarak eğitim süreçlerinde farklı yöntemlere uyum sağlar (Bayırlı, Orkun, ve Bayırlı, 2019).

Wu ve Wang (2025)'a göre, öğrenme stili, bireylerin öğrenme süreçlerinde en etkili sonuçları elde edebilmeleri için uygun öğretim yöntemlerinin belirlenmesini sağlayan bir kavramdır ve öğretim yöntemleri, öğrencilerin öğrenme stillerine göre kişiselleştirilerek optimize edilebilir. Son elli yılda, öğrenme stillerini değerlendirmek için geliştirilmiş çeşitli araçlar bulunmaktadır. Bu araçlar arasında Kolb Öğrenme Stili Envanteri, VARK öğrenme stili modeli, Felder-Silverman Öğrenme Stili Modeli ve Dunn ve Dunn Öğrenme Stilleri Modeli yer almakta olup, her biri öğrenme stillerini değerlendirmek için farklı bir yaklaşım sunmaktadır.

2.2. Konuyla İlgili Yapılan Çalışmalar

Öğretim stillerine ilişkin çalışmaların büyük çoğunluğunun eğitim fakültelerinde yapıldığı görülmektedir. Eğitim fakültelerinde yapılan çalışmalara belli başlı örnekler şunlardır:

Güven ve Kürüm (2008), öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasında ilişkiyi belirlemek amacıyla Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim gören 251 öğrenci üzerinde yaptıkları çalışma sonucunda dönüştürücü öğrenme stiline sahip olan öğretmen adaylarının meraklılık eğilimlerinin ayırt edici öğrenme stiline sahip olan öğrencilerden daha yüksek düzeyde olduğunu belirlemişlerdir.

Demir (2008), Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümünde öğrenim gören 200 öğrenci üzerinde gerçekleştirdiği araştırma sonucunda, Türkçe öğretmeni adaylarının çoğunluğunun ayrıştırıcı ve özümseyici öğrenme stillerine sahip oldukları, bu öğrencilerin öğrenme stillerinin onların cinsiyetleri ve lisedeki öğrenim türleriyle anlamlı bir ilişki göstermediğini tespit etmiştir.

Tuna (2008), Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Öğretmenliği Anabilim Dalında 2005-2006 öğretim döneminde öğrenim gören birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden oluşan 98 öğrenci ile araştırma gerçekleştirmiştir. Bulgular, öğrencilerin yarıdan fazlasının (%57,1) özümseyen, %24,5'inin ayrıştırıcı, %13,3'ünün değiştiren ve %5,1'inin yerleştiren öğrenme stilini tercih ettiklerini ortaya koymuştur. Araştırma sonucu, resim-iş öğretmeni adaylarının daha çok özümseyen öğrenme stilini tercih ettiklerini ve sınıf düzeyinde ve cinsiyetler arasında bir farklılaşma olmadığını ortaya çıkarmıştır.

Baykara Pehlivan (2010), Muğla Üniversitesi İlköğretim Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören 306 öğretmen adayına uyguladığı çalışmada öğretmen adaylarının ayrıştırıcı ve özümseyen öğrenme stilini daha çok tercih ettiği; öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutum geliştirdiklerini belirlemiştir.

Çan (2011), Muğla Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, sınıf öğretmenliği anabilim dalında öğrenim gören 409 öğrenci üzerinde yürüttüğü çalışma sonucunda sınıf öğretmeni adaylarının büyük oranda özümseyen, sonra ayrıştırıcı, en az ise yerleştiren öğrenme stiline sahip oldukları ortaya çıkmıştır. Ayrıca öğrencilerin cinsiyetlerinin, öğrenme stillerini belirlemede etkili bir faktör olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Sapancı (2014), Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesine devam etmekte olan 1207 öğrenci üzerinde uyguladığı çalışma sonucunda öğrencilerin öğrenme stillerine göre akademik başarılarının farklılaştığı bulunmuştur. Bunun ise ayrıştırıcı öğrenme stiline başarı ortalamasının değiştiren öğrenme stiline daha büyük olmasından kaynaklandığı görülmüştür.

Alemdağ ve Öncü (2015), dört devlet üniversitesinde öğrenim gören 351 beden eğitimi öğretmeni adayına anket uygulamışlardır. Araştırma sonucunda, beden eğitimi öğretmeni adaylarının en fazla değiştirme, sonra sırasıyla özümseyen, ayrıştırıcı ve yerleştirme öğrenme stillerine sahip oldukları tespit edilmiştir. Katılımcıların öğrenme stilleri; cinsiyet, akademik başarı durumu ve sporcu olma durumuna göre farklılaşmazken sınıf değişkenine göre farklılaşmaktadır. 1 ve 4. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin en fazla değiştirme, 2.sınıftaki öğrencilerin özümseyen, 3.sınıftaki öğrencilerin de özümseyen ve ayrıştırıcı öğrenme stillerini tercih ettikleri belirlenmiştir.

Dikmen, Bahadır ve Akmençe (2018), Fırat Üniversitesinde pedagojik formasyon eğitimine kayıtlı 211 öğrenci üzerinde yürüttükleri çalışmada öğrencilerin en çok özümseyen ve ayrıştırıcı öğrenme stilini benimsedikleri sonucuna ulaşmışlardır.

Bunun dışında öğrenme stillerine ilişkin ilk ve orta öğretim öğrencilerine yönelik çalışmalar yer almıştır. Bu konudaki belli başlı araştırmalar şunlardır:

Sahabudin ve Ali (2013), öğrenme stili modeline göre öğrenme materyallerinin formatını belirlemeyi amaçladıkları çalışmalarında 39 ortaokul öğrencisine anket uygulamışlardır. Sonuç olarak birleştirici ve ayrıştırıcı gruptaki öğrencilerin metine dayalı; özümseyen ve uyum sağlayan öğrencilerin ise video formatına dayalı öğrenme materyallerini seçtiği tespit edilmiştir.

Çakır ve Akbaş (2013), Amasya, Kırıkkale ve Kırşehir illerinde öğrenim gören 2295 lise 1 ve lise 2. sınıf öğrencilerine uyguladıkları anket sonucuna göre öğrencilerin yarıdan fazlasının (%55,2) öğrenme stili değiştirendir. Öğrencilerin cinsiyetleri ve öğrenim gördükleri okul türü ile öğrenme stilleri arasındaki ilişki anlamlı çıkmıştır. Bununla birlikte, öğrencilerin en çok oynadıkları bilgisayar oyun türü ile öğrenme stilleri arasında anlamlı düzeyde bir ilişki olmadığı görülmüştür.

Tezel (2016), Eskişehir ili Çifteler ilçesindeki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı üç ortaokulda öğrenim gören altı, yedi ve sekizinci sınıfa kayıtlı toplam 534 öğrenciye uyguladığı araştırma sonucunda öğrencilerin en çok "Özümseyen", en az ise "Değiştiren" öğrenme stiline sahip olduklarını tespit etmiştir.

Ayrıca sağlık alanında eğitim alan öğrencilerin öğrenme stillerinin araştırılmasına yönelik çalışmalardan başlıcaları şunlardır:

Dikmen (2015), Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören 420 öğrenciye anket uygulamıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin büyük oranda özümseyen (%42,4) ve ayrıştırıcı (%29,3) öğrenme stiline sahip olduğu belirlenmiştir.

Hallin'in (2014), 263 hemşirelik öğrencisine uyguladığı araştırma sonucunda öğrenme stilleri ile yaş arasında anlamlı bir fark bulunmazken, kadınların erkeklerden daha fazla işitsel ve kinestetik öğrenme stiline sahip oldukları tespit edilmiştir.

Reynolds ve arkadaşları (2020), ABD'de devlet üniversitesinde 360 tıp öğrencisine anket uygulamışlardır. Araştırma sonuçlarına göre katılımcıların %84,1'i özümseyen ve ayrıştırıcı öğrenme stiline benimsemişlerdir.

Bunun dışında farklı disiplinlerde öğrencilerin öğrenme stillerini araştırarak çalışmada, Jones, Reichard ve Mokhtari (2003), dört disiplinde (İngilizce, Matematik, Fen, Sosyal Bilgiler) toplam 105 lisans öğrencisine anket uygulamışlardır. Sonuç olarak öğrencilerin öğrenme stilleri tercihlerinde disiplinler arasında anlamlı farklılıklar ortaya koyulmuş, ancak cinsiyete göre anlamlı bir fark bulunamamıştır. Ayrıca, öğrencilerin öğrenme stili tercihleri akademik performansına göre değişiklik göstermiştir.

Bu araştırmanın da ana konusunu oluşturan turizm eğitimi alan öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemeye yönelik çalışmalar sınırlı sayıda olup, bunlar, Wong ve arkadaşları (2000), Hong Kong Politeknik Üniversitesi ve Hong Kong Teknik Koleji, Chai Wan'daki son sınıf lisans öğrencileri, Singapur'daki Nanyang Teknoloji Koleji ve Temasek Politeknik öğrencileri ile Tayvan'daki Dünya Gazetecilik Koleji'nden turizm eğitimi alan öğrencilerle gerçekleştirilmiştir. Bu öğrenciler, Turizm Yönetimi ve Otel Yönetimi alanlarında eğitim almaktadırlar. Katılımcılar, toplamda 543 tamamlanmış ve kullanılabilir yanıt sunmuşlardır. Araştırma, öğrencilerin öğrenme stillerinin, sektör yöneticileri kararlarını nasıl etkilediğini vurgulamaktadır.

Lashley ve Barron, (2006) Avustralya ve Birleşik Krallık'taki misafirperverlik ve turizm programlarına yeni başlayan öğrencilerin öğrenme stili tercihlerine ilişkin yapmış oldukları çalışmada, farklı milliyetlerden toplamda 361 öğrenciye anket uygulamışlardır.

Malan-Rush (2016), öğrenme stillerinin Misafirperverlik ve Turizm lisans öğrencilerinin ders seçimi davranışlarını nasıl etkilediğini incelemiştir. Florida'daki dört okulda yapılan anket, çevrimiçi ve yüz yüze derslere kayıtlı öğrencilere 323 anket uygulanmıştır. Sonuçlar, belirli öğrenme stillerine sahip öğrencilerin yüz yüze dersleri tercih etme olasılığının daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Eser (2017), çalışmada lisans düzeyinde turizm rehberliği eğitimi alan 1105 öğrenciye anket uygulamıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin öğrenme stillerindeki dağılımda, öğrencilerin öğrenme stil puan ortalamalarının birbirine yakın olduğu ve üç öğrenme stiline sahip olmakla birlikte, kinestetik öğrenme stiline tüm öğrenme stil tercihlerinde yer aldığı görülmektedir. Turizm rehberliği öğrencilerinin mesleğe dönük tutumlarına göre oluşturulan kümelerin öğrenme stilleri bakımından rehberlik mesleğine tutum bakımından farklılıklar bulunmuştur.

Ergun (2020), Ondokuz Mayıs Üniversitesi bünyesinde turizm eğitimi alan 302 öğrenci ile gerçekleştirdiği araştırma sonucunda öğrencilerin %45,4'ünün değiştiren, %26,8'inin özümseyen, %18,9'unun yerleştiren ve %8,9'unun ayrıştırıcı öğrenme stiline sahip olduğunu belirlemiştir. Öte yandan öğrencilerin öğrenme stilleri ile cinsiyet, yaş, mezun olunan lise, okuduğu bölüm, sınıf, genel akademik not ortalaması, ailenin aylık ortalama gelir düzeyi ve anne-baba eğitim durumu değişkenleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Coletti, Teixeira ve Amaral (2021), gastronomi bölümünde öğrenim görmekte olan 51 lisans öğrencisine 2020 yılında uyguladıkları çalışmada baskın öğrenme stillerinin sırasıyla yakınsayan, özümseyen, yerleştiren ve ayrıştırıcı stiller olduğunu tespit etmişlerdir.

3. Yöntem

3.1. Araştırma Verilerinin Toplanması

Araştırma verilerinin toplanmasında yüzyüze anket yöntemi kullanılmıştır. Bu çalışmada, Türkiye ve diğer ülkelerde gerçekleştirilen pek çok çalışmada kullanılan ve araştırma amacıyla daha uygun görülen Kolb'un (1985) öğrenme stilleri modeline dayanan, Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlik ile güvenilirlik analizleri yapılmış olan 12 maddelik 'Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri' kullanılmasına karar verilmiştir. Bu envanter, her biri dört seçeneğe sahip on iki farklı durumu kapsamaktadır. Her bir durum için 'en uygun olan 4, ikinci uygun olan 3, üçüncü uygun olan 2, en az uygun olan 1' şeklinde bir

derecelendirme ölçeği kapsamaktadır. Araştırmanın uygulanması öncesinde Çankırı Karatekin Üniversitesi (ÇAKÜ) Etik Kuruluna başvuru yapılmış ve ilgili kurul, 13 Nisan 2023 tarihinde araştırmanın kriterlere uygun olduğuna karar vermiştir. Araştırma verileri, Araştırmanın evrenini, TR82 bölgesi kapsamında yer alan Kastamonu, Çankırı ve Sinop illerindeki lisans düzeyinde turizm eğitimi veren okulların öğrencilerinden 20 Ekim 2023-22 Aralık 2023 tarihleri arasında elde edilmiştir.

3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, TR82 bölgesi kapsamında yer alan Kastamonu, Çankırı ve Sinop illerindeki lisans düzeyinde turizm eğitimi veren okulların öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında yer alan okullardan Çankırı Karatekin Üniversitesi (ÇAKÜ) Ilgaz Turizm ve Otelcilik Yüksekokulunda 280 öğrenci, Kastamonu Üniversitesi Turizm Fakültesinde 780 öğrenci ve Sinop Üniversitesi Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulunda ise 800 öğrenci lisans düzeyinde eğitim almaktadır. Araştırmada kolayda örneklem yöntemi uygulanmış olup, bu bağlamda örneklem, ankete katılmayı kabul eden, bölgedeki üniversitelerin turizm alanında lisans eğitimi veren fakülte ve yüksekokullarının farklı bölümlerinde eğitim gören toplam 535 öğrenciden oluşmaktadır.

3.3. Araştırma Verilerinin Analizi

Araştırma verilerinin, SPSS 26 aracılığı ile analiz edilmiştir. Programda, hem mutlak hem de yüzdelik hesaplamalar yapılmış, öğrenme stilleri ile çeşitli demografik faktörler (cinsiyet, lise türü, üniversite, bölüm, sınıf düzeyi) arasındaki ilişkileri test etmek için Ki-Kare testi kullanılmıştır.

4. Bulgular

Tablo 1. Öğrencilere İlişkin Demografik Özellikler

Demografik Özellikler	Kategori	n	%
Cinsiyet	Erkek	204	% 38,1
	Kadın	331	% 61,9
Yaş	17-24	520	% 97,2
	25-32	14	% 2,6
	33+	1	% ,2
Lise Türü	Akademik	377	71,5
	Meslek	158	29,5
Üniversite	Çankırı Karatekin Üniversitesi	132	24,7
	Kastamonu Üniversitesi	235	43,9
	Sinop Üniversitesi	168	31,4
Bölüm	Turizm İşletmeciliği	350	67,3
	Rekreasyon Yönetimi	45	8,4
	Gastronomi	130	24,3
Sınıf	1. Sınıf	179	33,5
	2. Sınıf	194	36,3
	3. Sınıf	43	8,0
	4. Sınıf	119	22,2

Tablo 1'e göre, araştırmadaki öğrencilerin demografik özellikleri hakkında bazı dikkat çekici bulgular bulunmaktadır. Cinsiyet dağılımına bakıldığında, kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha fazla olduğu görülmektedir; kadın öğrenciler %61,9 ile çoğunluğu oluştururken, erkek öğrenciler %38,1'lik bir oranla daha düşük bir paya sahiptir. Yaş grubuna göre ise öğrencilerin büyük çoğunluğu (yüzde 97,2) 17-24 yaş arasındadır, bu da turizm eğitimine yönelen öğrencilerin genellikle genç yaşta olduklarını göstermektedir. Lise türü

açısından, öğrencilerin %71,5'i akademik lise mezunu iken, %29,5'lik bir oran ise meslek lisesi mezunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu da turizm alanında eğitim gören öğrencilerin büyük bir kısmının akademik lise geçmişine sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin üniversitelerine göre dağılımına bakıldığında ise Kastamonu Üniversitesi, 235 öğrenciyle en fazla katılımcıya sahipken, Sinop Üniversitesi ve Çankırı Karatekin Üniversitesi sırasıyla 168 ve 132 öğrenciye sahip olarak takip etmektedir. Öğrencilerin eğitim aldıkları bölümlere bakıldığında, %67,3'lük bir oranla en fazla öğrenci Turizm İşletmeciliği bölümünde eğitim görmekte, Gastronomi ise %24,3 ile ikinci sırada yer almaktadır, Rekreasyon Yönetimi bölümü ise %8,4 gibi düşük bir orana sahiptir. Sınıf düzeyine göre yapılan değerlendirmede ise 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin daha fazla olduğu, 3. sınıf öğrencilerinin ise daha düşük bir orana sahip olduğu görülmektedir. Bu veriler, öğrencilerin çoğunun ilk iki sınıfta yoğunlaştığını ve 3. sınıfa geçişte bir azalma olduğunu ortaya koymaktadır.

4.1. Hipotezlerin Test Edilmesi

Hipotez 1: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 2. Turizm Lisans Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Cinsiyetlerine Göre Dağılımı

Cinsiyet	Öğrenme Stilleri				Toplam
	Yerleştiren	Ayrıştıran	Özümseyen	Değiştiren	
Erkek	32	10	46	116	204
Kadın	53	13	72	193	331
Toplam	85	23	118	309	535

Tablo 2'de turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerinin cinsiyetlerine göre dağılımı verilmiştir. Toplamda 535 öğrenci dört farklı öğrenme stiline ayrılmıştır: Yerleştiren, Ayrıştıran, Özümseyen ve Değiştiren. Öğrencilerin çoğunluğu Değiştiren öğrenme stiline sahipken, en az ayrıştıran öğrenme stiline sahip oldukları görülmektedir. 193 kadın öğrenci "Değiştiren" stilini benimserken, bu stil erkek öğrenciler de 116'dır. "Özümseyen" stilinde de kadın öğrenciler (72) erkeklerle (46) göre daha fazladır. En az yaygın olan öğrenme stili her iki cinsiyette de "Ayrıştıran"dır, kadınlarda 13 ve erkeklerde 10 öğrenci bu stili tercih etmektedir. Yapılan Ki-Kare Testi sonucu aşağıdaki tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Turizm Lisans Öğrencilerinin Cinsiyetleri İle Öğrenme Stillerinin Arasındaki İlişkiye Yönelik Ki-Kare Testi Sonuçları

Test	Değer	Serbestlik Derecesi (df)	p Değeri
Pearson Ki-Kare	,369 ^a	3	,947

Analiz sonucuna göre, cinsiyet ile öğrenme stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($p > 0,05$). Bu, cinsiyetin öğrencilerin öğrenme stillerini etkilemediği anlamına gelir. Başka bir deyişle, cinsiyetin öğrenme stilleri üzerinde anlamlı bir fark yaratmadığı sonucuna varılabilir. Bu bulgu, öğrenme stillerinin cinsiyet bağımsız olarak dağıldığını ve her iki cinsiyetin de benzer öğrenme stillerine sahip olabileceğini göstermektedir. Bu sonuç, eğitimcilerin öğrenme stillerine yönelik stratejilerini, cinsiyet temelli farklılıklar göz önünde bulundurulmadan tasarımlarına yardımcı olabilir. Hipotez 1 kapsamında, cinsiyetin öğrenme stilleri üzerinde anlamlı bir fark yaratıp yaratmadığını test etmek için Pearson Ki-Kare testi kullanılmıştır ($p = 0,947$). Sonuçlar, cinsiyet ile öğrenme stilleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığını ortaya koymuştur.

Hipotez 2: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile mezun oldukları liseler arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 4. Turizm Lisans Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Mezun Oldukları Lise Türü Göre Dağılımı

	Öğrenme Stilleri				Toplam
	Yerleştiren	Ayrıştıran	Özümseyen	Değiştiren	
Akademik Lise	58	15	86	218	377
Meslek Lisesi	27	8	32	91	158
Toplam	85	23	118	309	535

Tablo 4'te turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerinin mezun oldukları lise türü göre dağılımı verilmiştir. Toplamda 535 öğrenci dört farklı öğrenme stiline ayrılmıştır: 377 genel lise, 158 meslek lisesi öğrencisinin öğrenme stillerine göre dağılımları aşağıdadır. Lise mezuniyet türü genel lise olan öğrencilerin öğrenme stili genel olarak "Değiştiren"dir ve bu grupta 218 öğrenci bulunmaktadır. Bu lise türünde en az yaygın olan öğrenme stili ise "Ayrıştıran"dır ve sadece 15 öğrenci bu öğrenme stiline sahiptir. Meslek lisesi mezunu olan öğrencilerinde genel olarak Değiştiren öğrenme stiline sahip olduğu, yine diğer grupla benzer olarak ayrıştıran öğrenme grubunda olan öğrenci sayısı 8 dir. Fakat akademik lise mezunundan daha azdır. Genel olarak, "Değiştiren" öğrenme stili her iki lise türünde de en yaygın olan stil olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, öğrenme süreçlerinin her iki lise türünde benzer şekilde geliştiğini ve bu stilin öğrenciler arasında yaygın olarak benimsendiğini göstermektedir. "Ayrıştıran" stili ise her iki lise türünde de en az yaygın olan stil olarak dikkat çekmektedir. Bu bulgular, eğitim programlarının ve öğretim stratejilerinin planlanmasında önemli ipuçları sunabilir. Eğitimciler, öğrencilerin baskın öğrenme stillerini dikkate alarak daha etkili ve kapsayıcı öğretim yöntemleri geliştirebilirler. Özellikle "Değiştiren" öğrenme stiline sahip öğrencilere yönelik içerik ve aktivitelerin artırılması, öğrenme verimliliğini yükseltebilir. Ayrıca, "Ayrıştıran" stiline sahip öğrencilerin sayısının azlığı, bu öğrencilerin ihtiyaçlarına özel dikkat gösterilmesini gerektirebilir. Öğrencilerin mezun oldukları lise türünün öğrenme stilleri ile farklılığını incelemek üzer yapılan Ki-Kare testi sonuçları aşağıdaki Tablo 5 'te verilmiştir.

Tablo 5. Turizm Lisans Öğrencilerinin Mezun Oldukları Lise Türü İle Öğrenme Stillerinin Arasındaki İlişkiye Yönelik Ki-Kare Testi Sonuçları

Ki-Kare Testi			
Test Türü	Değer	Serbestlik Derecesi (df)	p Değeri
Pearson Ki-Kare	,840 ^a	3	,840
Olasılık Oranı	,833	3	,842
Doğrusal-Doğrusal İlişki	,205	1	,651
Geçerli Örneklem Sayısı	535		
a. 0 hücrede (0,0%) beklenen sayı 5'ten küçük. En düşük beklenen sayı 6,79'dur.			

Tablo 5'e göre, Pearson Ki-Kare testinin p-değeri 0,840 olarak bulunmuştur. Bu değer, genellikle kabul edilen anlamlılık düzeyi olan 0,05'in oldukça üzerindedir. Bu durum, mezun olunan lise türü ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını göstermektedir. Başka bir deyişle, öğrencilerin öğrenme stilleri, mezun oldukları lise türüne göre değişmemektedir. Eğitimciler, bu verileri dikkate alarak öğrencilerin mezun oldukları lise türüne bakmaksızın benzer öğretim stratejileri uygulayabilirler. Öğrenme stillerinin lise türüne göre önemli farklılıklar göstermemesi, öğretim yöntemlerinin her iki lise türünde de eşit derecede etkili olabileceğini düşündürebilir. Hipotez 2 kapsamında, mezun olunan lise türünün öğrenme stilleri üzerinde anlamlı bir fark yaratıp yaratmadığını incelemek için Pearson Ki-Kare testi yapılmış ve p-değeri 0,840

olarak bulunmuştur. Bu da, lise türü ile öğrenme stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığını ortaya koymaktadır.

Hipotez 3: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okudukları üniversiteler arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 6. Turizm Lisans Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Okudukları Üniversitelere Göre Dağılımı

	Öğrenme Stilleri				Toplam
	Yerleştiren	Ayrıştıran	Özümseyen	Değiştiren	
Çankırı Karatekin Üniversitesi	24	9	37	62	132
Kastamonu Üniversitesi	35	10	56	134	235
Sinop Üniversitesi	26	4	25	113	168
Toplam	85	23	118	309	535

Tablo 6’da turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerinin okudukları üniversiteye göre dağılımı verilmiştir. Toplamda 535 öğrenci, dört farklı öğrenme stiline ayrılmıştır: Yerleştiren, Ayrıştıran, Özümseyen ve Değiştiren. Öğrencilerin en fazla olduğu üniversite Kastamonu Üniversitesi’dir ve burada 235 öğrenci bulunurken, bunların çoğunluğu "Değiştiren" stilindedir (134 öğrenci). Çankırı Karatekin Üniversitesi’nde 132 öğrenci ve Sinop Üniversitesi’nde 168 öğrenci vardır. Sinop Üniversitesi’nde de en yaygın öğrenme stili "Değiştiren"dir (113 öğrenci). Üniversiteler bazında en az gözlemlenen öğrenme stili genellikle "Ayrıştıran"dır, Çankırı Karatekin Üniversitesi’nde 9 öğrenci, Kastamonu Üniversitesi’nde 10 öğrenci ve Sinop Üniversitesi’nde 4 öğrenci bu stil ile öğrenim görmektedir. Genel olarak, "Değiştiren" öğrenme stili, tüm üniversitelerde en yaygın olanıdır ve toplamda 309 öğrenciyi kapsamaktadır. Öğrencilerin okudukları üniversitenin öğrenme stilleri ile farklılığını incelemek üzere yapılan Ki-Kare testi sonuçları aşağıdaki Tablo 7 ‘de verilmiştir.

Tablo 7. Turizm Lisans Öğrencilerinin Okudukları Üniversiteler İle Öğrenme Stillerinin Arasındaki İlişkiye Yönelik Ki-Kare Testi Sonuçları

Ki-Kare Testi			
	Değer	Serbestlik Derecesi (df)	p Değeri
Pearson Ki-Kare	15,691a	6	,016

Tablo 7’ye göre, Pearson Ki-Kare testinin p-değeri 0,016 olarak bulunmuştur. Bu değer, genellikle kabul edilen anlamlılık düzeyi olan 0,05’in altındadır. Bu durum, üniversiteler ile öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Hipotez 3 kapsamında, öğrencilerin okudukları üniversitelerin öğrenme stilleri üzerinde anlamlı bir fark yaratıp yaratmadığını incelemek için Pearson Ki-Kare testi yapılmış ve p-değeri 0,016 olarak bulunmuştur. Bu analizde, üniversiteler arasında öğrenme stilleri açısından anlamlı bir farklılık gözlemlenmiştir. Bu bulgular, üniversiteler ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasındaki farklılıkların istatistiksel olarak anlamlı olduğunu ortaya koymaktadır. Eğitimciler ve araştırmacılar, bu veriler ışığında üniversite bazında farklı öğrenme stratejileri geliştirebilirler.

Hipotez 4: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okudukları bölümler arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 8. Turizm Lisans Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Okudukları Bölümlere Göre Dağılımı

	Bölüm			Toplam
	Turizm Rehberliği	Rekreasyon Yönetimi/Turizm İşletmeciliği	Gastronomi ve Mutfak Sanatları	
Yerleştiren	57	12	16	85
Ayrıştıran	20	2	1	23
Özümseyen	92	3	23	118
Değiştiren	169	50	90	309
Toplam	338	67	130	535

Tablo 8'e turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerinin okudukları bölüme göre dağılımı verilmiştir. Üç farklı bölümde (Turizm Rehberliği, Rekreasyon Yönetimi/Turizm İşletmeciliği, Gastronomi ve Mutfak Sanatları) öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerine göre dağılımını göstermektedir. Veri toplama aracında Turizm İşletmeciliği ve Rekreasyon Yönetimi Bölümü öğrencilerinin ayılarının az olması ve çapraz tabloda 5'den küçük değer sayısının %25 olmasından dolayı bu iki bölüm öğrencileri birleştirilip tablonun yorumlanması kolaylaştırılmaya çalışılmıştır. Turizm Rehberliği Bölümünde en yaygın öğrenme stili "Değiştiren"dir (169 öğrenci), bunu "Özümseyen" (92 öğrenci) ve "Yerleştiren" (57 öğrenci) stilleri takip etmektedir. Rekreasyon Yönetimi/Turizm İşletmeciliği Bölümünde en yaygın öğrenme stili "Değiştiren"dir (50 öğrenci), en az yaygın olan stil ise "Ayrıştıran"dır (2 öğrenci). Gastronomi ve Mutfak Sanatları bölümünde en yaygın öğrenme stili yine "Değiştiren"dir (90 öğrenci). "Özümseyen" stili de önemli bir sayıya sahiptir (23 öğrenci), en az yaygın olan stili ise "Ayrıştıran"dır (1 öğrenci). Genel olarak, "Değiştiren" öğrenme stili tüm bölümlerde en yaygın olan stil olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, öğrencilerin büyük bir kısmının öğrenme süreçlerinde esnek ve değişime açık yaklaşımlar benimsediğini göstermektedir. "Ayrıştıran" stili ise her bölümde en az yaygın olan stil olarak dikkat çekmektedir.

Tablo 9. Turizm Lisans Öğrencilerinin Okudukları Bölümler İle Öğrenme Stillerinin Arasındaki İlişkiye Yönelik Ki-Kare Testi Sonuçları

	Değer	Serbestlik Derecesi (df)	p Değeri
Pearson Ki-Kare	31,899 ^a	6	,000
1 hücrede (yüzde 8,3) beklenen sayı 5'ten küçük. En düşük beklenen sayı 2,88'dir.			

Tablo 9'a göre, Pearson Ki-Kare testinin p-değeri 0,000 olarak bulunmuştur. Bu değer, genellikle kabul edilen anlamlılık düzeyi olan 0,05'in oldukça altındadır. Bu durum, bölümler ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Hipotez 4 kapsamında, öğrencilerin okudukları bölümlerin öğrenme stilleri üzerindeki etkisini incelemek için Pearson Ki-Kare testi kullanılmış ve p-değeri 0,000 olarak bulunmuştur. Sonuç, bölümler arasında anlamlı bir fark olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular, bölümler ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Başka bir deyişle, öğrencilerin öğrenme stilleri bölümlere göre anlamlı bir şekilde farklılık göstermektedir.

Hipotez 5: Turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okudukları sınıflar arasında anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 10. Turizm Lisans Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Okudukları Sınıfa Göre Dağılımı

	Öğrenme Stilleri				Toplam
	Yerleştiren	Ayrıştıran	Özümseyen	Değiştiren	
Birinci Sınıf	27	6	45	101	179
İkinci Sınıf	34	10	28	122	194
Üçüncü Sınıf	10	1	11	21	43
Dördüncü Sınıf	14	6	34	65	119
Toplam	85	23	118	309	535

Tablo 10'a turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerinin okudukları sınıfa göre dağılımı verilmiştir. Yerleştiren, Ayrıştıran, Özümseyen ve Değiştiren. Toplamda 535 öğrenci, belirtilen öğrenme stillerine göre sınıflandırılmıştır. Birinci sınıf öğrencileri arasında en yaygın öğrenme stili "Değiştiren" (101 öğrenci) olup, en az yaygın olan stil ise "Ayrıştıran"dır (6 öğrenci). İkinci sınıf öğrencileri arasında da en yaygın öğrenme stili "Değiştiren" (122 öğrenci) olarak görülmektedir, en az yaygın olan stil ise "Ayrıştıran"dır (10 öğrenci). Üçüncü sınıf öğrencileri arasında en yaygın öğrenme stili yine "Değiştiren" (21 öğrenci) olup, "Ayrıştıran" stilini benimseyen öğrenci sayısı oldukça azdır (1 öğrenci). Dördüncü sınıf öğrencileri arasında en yaygın öğrenme stili "Değiştiren" (65 öğrenci) olup, "Ayrıştıran" stili 6 öğrenci ile en az yaygın olanıdır. Genel olarak, "Değiştiren" öğrenme stili her sınıf düzeyinde en yaygın olan stil olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, öğrenme süreçlerinin her sınıf düzeyinde benzer şekilde geliştiğini ve bu stilin öğrenciler arasında yaygın olarak benimsendiğini göstermektedir. "Ayrıştıran" stili ise tüm sınıf düzeylerinde en az yaygın olan stil olarak dikkat çekmektedir. Bu bulgular, eğitim programlarının ve öğretim stratejilerinin planlanmasında önemli ipuçları sunabilir. Eğitimciler, öğrencilerin baskın öğrenme stillerini dikkate alarak daha etkili ve kapsayıcı öğretim yöntemleri geliştirebilirler. Özellikle "Değiştiren" öğrenme stiline sahip öğrencilere yönelik içerik ve aktivitelerin artırılması, öğrenme verimliliğini yükseltebilir. Ayrıca, "Ayrıştıran" stiline sahip öğrencilerin sayısının azlığı, bu öğrencilerin ihtiyaçlarına özel dikkat gösterilmesini gerektirebilir. Aşağıdaki Tablo 11'de Ki-Kare testi sonucu verilmiştir. Bu tablo öğrencilerin sınıf düzeyleri ile öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Tablo 11. Turizm Lisans Öğrencilerinin Okudukları Sınıf İle Öğrenme Stillerinin Arasındaki İlişkiye Yönelik Ki-Kare Testi Sonuçları

	Değer	Serbestlik Derecesi (df)	p Değeri
Pearson Ki-Kare	14,538 ^a	9	,104

Tablo 11'de Pearson Ki-Kare testinin p-değeri 0,104 olarak bulunmuştur. Bu değer, genellikle kabul edilen anlamlılık düzeyi olan 0,05'in üzerinde kalmaktadır. Hipotez 5 kapsamında, öğrencilerin okudukları sınıfların öğrenme stilleri üzerinde anlamlı bir fark yaratıp yaratmadığını incelemek için Pearson Ki-Kare testi yapılmış ve p-değeri 0,104 olarak bulunmuştur. Bu sonuç, sınıf düzeyleri ile öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir. Başka bir deyişle, öğrencilerin öğrenme stilleri sınıf düzeylerine göre değişmemektedir. Bu bulgular, öğrencilerin sınıf düzeyleri ile öğrenme stilleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını ortaya koymaktadır. Eğitimciler, bu verileri dikkate alarak sınıf düzeyi fark etmeksizin benzer öğretim stratejileri uygulayabilirler. Öğrenme stillerinin sınıf düzeyine göre önemli farklılıklar göstermemesi, öğretim yöntemlerinin her sınıf düzeyinde eşit derecede etkili olabileceğini düşündürülebilir. Bununla birlikte, her öğrenciye bireysel öğrenme stillerine göre yaklaşmak, her zaman en etkili öğretim stratejisi olacaktır.

Tablo 12. Hipotez Sonuç Tablosu

HİPOTEZ	SONUÇ
Hipotez 1	Reddedildi
Hipotez 2	Reddedildi
Hipotez 3	Kabul Edildi
Hipotez 4	Kabul Edildi
Hipotez 5	Reddedildi

5. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik özelliklerine bakıldığında, kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha fazla olduğu, katılımcıların büyük çoğunluğunun genç yaşta olduğu ve turizm lisans eğitiminin genellikle genç bireyler tarafından tercih edildiği görülmüştür. Lise türü açısından ise akademik lise mezunlarının oranı daha yüksek olup, üniversite bazında en fazla katılım Kastamonu Üniversitesi'nden sağlanmıştır. Bölümler arasında en fazla öğrenciye sahip olan Turizm İşletmeciliği, ardından Gastronomi ve Rekreasyon Yönetimi bölümleri gelmektedir. Ayrıca, 1. ve 2. sınıf düzeyindeki öğrenci sayısının daha fazla olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, araştırmaya katılan öğrencilerin genel profilini ve öğrenme stillerinin bu profille ilişkisini incelemeyi mümkün kılmaktadır.

Bu çalışmada, turizm lisans öğrencilerinin öğrenme stillerinin cinsiyetlerine göre dağılımı incelenmiş ve cinsiyet ile öğrenme stilleri arasındaki ilişki Pearson Ki-Kare testi ile değerlendirilmiştir. Çoğu öğrencinin "Değiştiren" öğrenme stilini tercih ettiği, "Ayrıştıran" stilinin ise en az tercih edilen stil olduğu bulunmuştur. Kadın öğrenciler, "Değiştiren" ve "Özümseyen" stillerine erkek öğrencilere göre daha fazla eğilim göstermektedir. Ancak, cinsiyet ile öğrenme stilleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Bu durum, cinsiyetin öğrenme stillerini etkilemediğini ve her iki cinsiyetin de benzer öğrenme stillerine sahip olabileceğini göstermektedir. Eğitimciler, öğrenme stillerine yönelik stratejilerini cinsiyet temelli farklılıklar gözetmeksizin tasarlayabilirler. Demir (2008) ve Can (2011) gibi çalışmalar da bu bulguyu desteklemektedir. Ancak, bazı araştırmalar, kişilik ve eğilimlerin öğrenme stillerini etkileyebileceğini öne sürmüştür (Güven ve Kürüm, 2008). Ayrıca, Hallin (2014) çalışmasında cinsiyetin bazı öğrenme stillerini etkileyebileceği belirtilmiş olsa da bu çalışmada cinsiyetin anlamlı bir fark yaratmadığı sonucuna varılmıştır.

Lise türüne göre yapılan analizde, öğrenme stillerinin lise türüne göre değişmediği bulunmuştur; her iki grup arasında "Değiştiren" stilinin baskın tercih olduğu, "Ayrıştıran" stilinin ise en az tercih edilen stil olduğu görülmüştür. Bu bulgu, Demir (2008) ve Can (2011) çalışmalarına paralel olup, eğitimcilerin öğretim stratejilerini lise türünden bağımsız olarak tasarlamalarına olanak tanımaktadır. Ancak, "Ayrıştıran" stilene sahip öğrencilere yönelik bireysel yaklaşımlar ve destek sunulması gerekebilir. Ayrıca, "Değiştiren" stilene sahip öğrenciler için uygulamalı öğrenme yöntemlerinin artırılması önerilebilir.

Üniversitelere göre yapılan değerlendirmede, öğrenme stillerinin okunan üniversiteye göre benzer dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Üç üniversitede de "Değiştiren" stilinin yaygın olduğu, bu öğrenme stilinin öğrenciler arasında benimsendiği görülmüştür. "Ayrıştıran" stilinin her üniversitede en az tercih edilen stil olması, bu öğrencilerin daha az yaygın olduğuna ve belki de daha az destek ihtiyaçları olabileceğine işaret etmektedir. Bu noktada, eğitimcilerin "Ayrıştıran" stilene sahip öğrencilere özel dikkat göstermeleri gerektiği söylenebilir. Üniversiteler arasında anlamlı bir fark bulunmaması, her üniversitenin öğrenci profillerine uygun öğrenme stratejileri geliştirmesinin önemini vurgulamaktadır.

Öğrencilerin okudukları bölümlere göre öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark bulunmuş olup, bu durum bölümlere özgü öğretim stratejilerinin geliştirilmesini gerektirmektedir. "Değiştiren" stilene sahip öğrenciler için yenilikçi ve esnek öğretim yöntemleri, "Ayrıştıran" stilini benimseyen öğrenciler için ise analitik ve eleştirel düşünmeyi teşvik edici yaklaşımlar benimsenebilir. Bu bulgular, turizm eğitimi veren bölümlerde

eğitim materyallerinin ve öğretim yöntemlerinin öğrenci profillerine göre uyarlanması gerektiğini ortaya koymaktadır. Wong ve arkadaşları (2000) ve Lashley ve Barron (2006) gibi önceki çalışmalar da bölüm türlerine göre öğrenme stillerinin farklılıklar gösterdiğini desteklemektedir.

Son olarak, sınıf düzeylerine göre yapılan incelemede, sınıf düzeylerinin öğrencilerin öğrenme stillerini etkilemediği belirlenmiştir. Her sınıf düzeyinde "Değiştiren" stilinin en yaygın tercih edildiği, "Ayrıştıran" stilinin ise en az tercih edilen stil olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuç, öğretim stratejilerinin sınıf düzeyine göre değişmeden uygulanabileceğini göstermektedir. Ancak, her öğrencinin bireysel öğrenme stiline uygun öğretim yöntemlerinin daha etkili olacağı söylenebilir.

Turizm eğitiminde, öğretim sürecinden beklenen olumlu ve başarılı sonuçların elde edilmesinde, öğretmenin kullandığı öğretim yöntemleri ile öğrencinin öğrenme özellikleri arasındaki uyumun önemi büyüktür (Malan-Rush, 2016). Ayrıca araştırmanın bulguları ışığında turizm alanında eğitim veren öğretim elamanlarına yönelik olarak aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

- ✓ **Bölüm bazlı öğretim stratejileri geliştirilmelidir:** Öğrencilerin öğrenme stillerine göre her bölüm için farklı öğretim yöntemleri uygulanmalıdır.
- ✓ **"Değiştiren" stiline sahip öğrencilere yönelik uygulamalı eğitim artırılmalıdır:** Bu stilin baskın olduğu gözlemlenen öğrenciler için daha fazla uygulamalı öğrenme fırsatı sunulmalıdır.
- ✓ **"Ayrıştıran" stiline sahip öğrencilere özel destek sağlanmalıdır:** "Ayrıştıran" stilini benimseyen öğrencilere yönelik daha fazla bireysel rehberlik ve analitik düşünmeyi teşvik edici aktiviteler düzenlenmelidir.
- ✓ **Cinsiyet farklılıkları göz ardı edilmelidir:** Cinsiyetin öğrenme stilleri üzerinde belirgin bir etkisi olmadığı sonucuna varıldığından, öğretim stratejileri cinsiyet temelli farklılıklar gözetmeksizin tüm öğrencilere hitap edecek şekilde tasarlanmalıdır.
- ✓ **Lise türü dikkate alınarak öğretim stratejileri kişiselleştirilmemelidir:** Lise türü (genel ya da meslek lisesi) öğrenme stilleri üzerinde anlamlı bir fark yaratmamaktadır, dolayısıyla öğretim yöntemleri tüm öğrencilere aynı şekilde uygulanabilir.
- ✓ **Öğrenme stillerinin izlenmesi önemlidir:** Öğrencilerin bireysel öğrenme stilleri daha yakından izlenmeli ve bu stillere uygun içerik ve etkinlikler geliştirilmelidir.
- ✓ **Üniversiteler arası farklılıklar dikkate alınmalıdır:** Öğrencilerin öğrenme stillerinin benzer olması, ancak her üniversitenin farklı öğrenci profiline sahip olması göz önünde bulundurularak, her üniversite için özgün öğretim yöntemleri geliştirilmelidir.
- ✓ **Bölüm bazlı eğitim materyalleri ve öğretim yöntemleri uyarlanmalıdır:** Turizm eğitimi veren farklı bölümler için eğitim materyalleri ve öğretim yöntemleri, öğrenci profilleri göz önünde bulundurularak özelleştirilmelidir.
- ✓ **Sınıf düzeyine göre öğretim yöntemleri değişmemelidir:** Sınıf düzeylerinin öğrenme stillerine anlamlı bir etkisi olmadığı için, öğretim yöntemleri her sınıf düzeyinde benzer stratejilerle uygulanabilir.
- ✓ **Farklı öğrenme stillerine yönelik öğretim yöntemleri benimsenmelidir:** Öğrenme stillerine göre yapılan farklılaştırılmış öğretim yöntemleri, her öğrenciye en uygun şekilde ulaşılmasını sağlayacaktır.

Bu araştırma, turizm eğitimi veren üniversitelerde öğrenme stillerinin nasıl farklılık gösterdiğine dair önemli ipuçları sunmakta ve eğitimcilerin öğretim stratejilerini öğrenci profillerine göre şekillendirmelerine yardımcı olabilecek bir bakış açısı sunmaktadır. Literatürde, turizm eğitimi üzerine yapılan çalışmaların sınırlı olduğunu göz önünde bulundurularak, bu araştırma, farklı üniversitelerdeki öğrenci gruplarının öğrenme stillerini karşılaştırarak özgün bir katkı sağlamaktadır. Eğitimcilerin daha verimli öğretim stratejileri geliştirebilmeleri için öğrenme stillerinin bölümlere özel olarak incelenmesi önemlidir. Sonraki araştırmalar, turizm eğitimi alan öğrencilerin öğrenme stillerini farklı modeller üzerinden inceleyebilir. Örneğin, görsel, işitsel ve kinestetik gibi farklı öğrenme stillerinin, turizm sektöründeki pratik becerilerle nasıl ilişkilendiği araştırılabilir. Ayrıca, çevrimiçi eğitim ve dijital araçların öğrencilerin öğrenme süreçlerine etkisi de ele alınabilir. Bu tür çalışmalar, turizm eğitiminin daha kapsayıcı ve etkili hale getirilmesine katkı sağlayacaktır.

Kaynakça

- Alemdağ, C., & Öncü, E. (2015). Kolb öğrenme stili modeline göre beden eğitimi öğretmeni adayları. *Alan Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 1–12.
- Aşkar, P., & Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 17(87), 37–47.
- Bayırlı, A., Orkun, M. A., & Bayırlı, S. (2019). Öğrenme stilleri modellerinin incelenmesi. *Maarif Mektepleri Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi (MM-IJES)*, 3(1), 71–83. <https://doi.org/10.46762/mamulebd.567063>
- Biggs, J. (2014). Enhancing Learning: A Matter of Style or Approach? İçinde R. Sternberg & L. Zhang (Ed.), *Perspectives on Thinking, Learning, and Cognitive Styles* (3. baskı, ss. 73–102). New York: Routledge.
- Can, Ş. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile bazı değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41(41), 70–82.
- Coletti, G. F., Teixeira, N. F., & Amaral, K. B. do. (2021). Learning styles and teaching strategies in gastronomy and hospitality: an initial proposal. *Applied Tourism*, 6(1), 12–17. <https://doi.org/10.14210/at.v6n1.p12>
- Çakır, R., & Akbaş, O. (2013). Lise öğrencilerinin öğrenme stillerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(25), 138–159.
- Demir, T. (2008). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri ve bunların çeşitli değişkenlerle ilişkisi (Gazi Üniversitesi Örneği). *Journal of International Social Research*, 1(4), 130–148.
- Dikmen, M., Bahadır, F., & Akmeççe, A. E. (2018). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Journal of Educational Reflections*, 2(1), 24–37.
- Dikmen, Y. (2015). Kolb'un öğrenme stilleri modeline göre hemşirelik öğrencilerinin öğrenme stillerinin incelenmesi. *Journal of Human Rhythm*, 1(3), 100–106.
- Ergun, N. (2020). Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Öğrenme Stillerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma. (Yüksek Lisans Tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.
- Eser, S. (2017). Kişilik Özelliklerinin Mesleğe Yönelik Tutuma Etkisinde Öğrenme Stilleri ve Akademik Motivasyonun Aracılık Rolü: Lisans Turizm Rehberliği Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma. (Doktora Tezi). Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Guo, X., Liu, Y., Tan, Y., Xia, Z., & Fu, H. (2024). Hazard identification performance comparison between virtual reality and traditional construction safety training modes for different learning style individuals. *Safety Science*, 180, 106644. <https://doi.org/10.1016/j.ssci.2024.106644>
- Güven, M. (2004). Öğrenme stilleri ile öğrenme stratejileri arasındaki ilişki. (Doktora Tezi). Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Güven, M., & Kürüm, D. (2008). The Relationship between Teacher Candidates' Learning Styles and Critical Thinking Dispositions. *Elementary Education Online*, 7(1), 53–70. Tarihinde adresinden erişildi <http://ilkogretim-online.org.tr>
- Hallin, K. (2014). Nurse Education Today Nursing students at a university — A study about learning style preferences. *Nurse Education Today*, 34(12), 1443–1449. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2014.04.001>
- Jones, C., Reichard, C., & Mokhtari, K. (2003). Are students' learning styles discipline specific? *Community College Journal of Research & Practice*, 27(5), 363–375. <https://doi.org/10.1080/713838162>
- Kevser Baykara, P. (2010). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir çalışma. *İlköğretim Online*, 9(2), 749–763.
- Lashley, C., & Barron, P. (2006). The learning style preferences of hospitality and tourism students: Observations from an international and cross-cultural study. *International Journal of Hospitality Management*, 25(4), 552–569. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2005.03.006>
- Lu, H., Jia, L., Gong, S., & Clark, B. (2007). The Relationship of Kolb Learning Styles, Online Learning Behaviors and Learning Outcomes. *Educational Technology & Society*, 10(4), 187–196.

- Malan-Rush, G. (2016). The Relationship Between Learning Styles and the Choice of Learning Environment for Hospitality and Tourism Undergraduate Students. *Tarihinde adresinden erişildi* <https://digitalcommons.usf.edu/etd/6114>
- Reynolds, Q. J., Gilliland, K. O., Smith, K., Walker, J. A., & Dallaghan, G. L. B. (2020). Differences in medical student performance on examinations : exploring score variance between Kolb ' s Learning Style Inventory classifications. *BMC Medical Education*, 20(423), 1–7.
- Rong-Da Liang, A. (2021). Examining the factors of experiential learning and teaching style: A case study of a hospitality and tourism program. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport and Tourism Education*, 29(August), 100332. <https://doi.org/10.1016/j.jhlste.2021.100332>
- Sahabudin, N. A., & Ali, M. B. (2013). Personalized learning and learning style among upper secondary school students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 103, 710–716. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.10.391>
- Saifi, A. G., Khlaif, Z. N., & Affouneh, S. (2024). The effect of using community-based learning program in science students' achievement according to Kolb's learning styles. *Social Sciences and Humanities Open*, 10, 101125. <https://doi.org/10.1016/j.ssaho.2024.101125>
- Sapancı, A. (2014). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki. *Asya Öğretim Dergisi*, 2(2), 60–68. Tarihinde adresinden erişildi www.e-aji.com
- Sayed, A. R., Khafagy, M. H., Ali, M., & Mohamed, M. H. (2024). Predict student learning styles and suitable assessment methods using click stream. *Egyptian Informatics Journal*, 26, 100469. <https://doi.org/10.1016/j.eij.2024.100469>
- Simpson, C., & Du, Y. (2004). Effects of learning styles and class participation on students ' enjoyment level in distributed learning environments. *Journal of Education for Library and Information Science*, 45(2), 123–136.
- Tezel, Ö. (2016). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerinin demografik değişkenlere göre incelenmesi. *The Journal of Academic Social Science Studies International*, (43), 1–20. <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.9761/JASSS3190>
- Tuna, S. (2008). Resim-iş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(25), 252–261.
- Veznedaroğlu, R. L., & Özgür, A. O. (2005). Öğrenme stilleri: tanımlamalar, modeller ve işlevleri. *İlköğretim-Online Dergisi*, 4(2), 1–16.
- Wong, K. K. F., Pine, R. J., & Tsang, N. (2000). Learning style preferences and implications for training programs in the hospitality and tourism industry. *Journal of Hospitality and Tourism Education*, 12(2), 32–40. <https://doi.org/10.1080/10963758.2000.10685277>
- Wu, C. C., & Wang, T. H. (2025). What is the role of learning style preferences on the STEM learning attitudes among high school students? *International Journal of Educational Research*, 129, 102488. <https://doi.org/10.1016/j.ijer.2024.102488>
- Yazıcılar, Ö., & Güven, B. (2009). Öğrenme stili özelliklerinin dikkate alındığı öğretim etkinliklerini uygulamanın akademik başarısı, tutumlar ve hatırd tutma düzeyi üzerindeki etkisi. *Elementary Education Online*, 8(1), 9–23.

Research Article

**Lisans Eğitimi Alan Turizm Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Belirlenmesine Yönelik Bir
Araştırma: TR82 Bölgesi Örneği**

A Study on Determining the Learning Styles of Tourism Students Receiving Undergraduate Education: The Example of TR82 Region

Mikail KARA

Dr. Öğr. Üyesi, Çankırı Karatekin Üniversitesi

Turizm Fakültesi

mkara@karatekin.edu.tr

<https://orcid.org/0000-0003-1027-3611>

Extended Summary

This study aims to examine the learning styles of tourism undergraduate students and to evaluate how these styles are related to factors such as demographic characteristics, gender, high school type, university, department and class level. The study also investigates whether there are significant differences in learning styles according to these variables and makes recommendations on how teaching strategies can be shaped according to student profiles.

The study was conducted on 535 tourism program students. The gender distribution of the participants was observed to be more female than male students. The number of female students was 331 and the number of male students was 204. The age range of the students was mostly concentrated between the ages of 17-24. This age range reflects the typical age range of young individuals who prefer tourism undergraduate programs. These findings show that the majority of the students who participated in the study were educated at a young age and that tourism undergraduate education is frequently preferred by young individuals.

The majority of the participants were academic high school graduates and the highest participation in the study was provided by Kastamonu University. The departments with the highest participation among the students were Tourism Management, followed by Gastronomy and Recreation Management. It was also observed that the number of 1st and 2nd year students was higher.

When it comes to learning styles, it was observed that the majority of students preferred the "Diverging" learning style, while the "Diverging" style was the least preferred style. Female students preferred the "Diverging" and "Assimilating" styles more than male students. However, no significant relationship was found between gender and learning styles. This shows that gender does not affect learning styles and that both genders may have similar learning styles.

In the analysis made in terms of high school type, it was observed that learning styles did not change according to the high school type. It was observed that the "Diverging" style was dominant among both academic high school and vocational high school graduates, while the "Diverging" style was the least preferred style. This finding allows educators to design teaching strategies independently of the high school type. However, it can be said that more individual support and guidance should be given to students who adopt the "Diverging" style.

In the evaluation made according to the universities, it was determined that learning styles showed similar distributions according to the university studied. It was observed that the "Diverging" style was common in all three universities, while the "Diverging" style was the least preferred style. This situation reveals that teaching strategies suitable for the student profiles of each university should be developed. In the examination made on a departmental basis, significant differences were found between learning styles, which shows that teaching strategies specific to departments should be developed. Innovative and flexible teaching methods can be adopted for students with the "Diverging" style, and approaches that encourage analytical thinking can be

adopted for students with the "Diverging" style. These findings indicate that educational materials and teaching methods should be adapted according to student profiles in tourism education departments.

In the analysis made according to the grade levels, it was observed that the grade levels did not affect the learning styles of the students. It was observed that 'Modifying' style was the most preferred style and 'Decomposing' style was the least preferred style in both 1st and 2nd grade students. This result shows that teaching strategies can be applied without changing according to the grade level.

In conclusion, this study provides important clues about how the learning styles of tourism undergraduate students differ. It was revealed that teaching methods should be designed in accordance with students' learning styles. In particular, it was emphasised that applied learning opportunities should be increased for students with the 'Modifier' style and more analytical thinking activities should be organised for students with the 'Decomposer' style. In addition, since gender does not have a significant effect on learning styles, it was emphasised that teaching strategies should be designed to appeal to all students regardless of gender-based differences.

This research provides guidance for the development of teaching strategies based on learning styles in universities providing tourism education and provides an important resource for educators to develop more efficient teaching methods. Future research could further analyse the learning styles of student groups in different universities and address the relationship between learning styles and practical skills in the tourism sector. In addition, the impact of online education and digital tools on learning processes can also be investigated. Such studies will contribute to making tourism education more inclusive and effective.